

Planowane odkupienie – Chrystus Darem Bożym

Randolpha Dunna

Rozdział 1

Czy wszystko, co istnieje, powstało z niczego, nawet z pary?

Stała Hubble'a (czynnik używany przez niektórych naukowców do pomiaru (szacowania) rzekomej ekspansji Wszechświata) oscyluje wokół 50, co oznacza, że wszechświat ma około 20 miliardów lat. W 1999 roku Kosmiczny Teleskop Hubble'a (HST) oszacował, że we wszechświecie jest 125 miliardów galaktyk, a ostatnio za pomocą nowej kamery HST zaobserwował 3000 widocznych galaktyk, czyli dwukrotnie więcej niż wcześniej obserwowano za pomocą starej kamery. Chociaż tak naprawdę nie możemy policzyć liczby gwiazd w galaktyce, możemy oszacować liczbę gwiazd w galaktyce na około 100 miliardów (100 000 000 000). Słońce jest zwyczajną gwiazdą. Jego energia umożliwia wszystkie procesy życiowe i powierzchniowe. Niewielkie zmiany w produkcji energii mogą mieć poważny wpływ na Ziemię. Nasza Ziemia jest jedną z ośmiu planet i dużej liczby mniejszych obiektów krążących wokół Słońca.

Czy wydaje się możliwe, że coś tak dużego, złożonego i tak doskonale zintegrowanego mogło po prostu się wydarzyć i powstać z niczego?

Biblia stwierdza, że „Na początku Bóg stworzył niebiosa i ziemię oraz [...] ludzkość, mężczyznę i kobietę” (Rdz 1, werset 1 i 28). Jednak człowiek został stworzony na podobieństwo Boga „na nasz obraz i na nasze podobieństwo”, tym samym różnił się od wszystkich innych stworzeń.

Jak przez przypadek lub przez nieinteligentną istotę można koordynować złożoność wzroku, dźwięku, zapachu, smaku i dotyku bez drobnego szczegółowego planowania i projektowania? Czy zastanawiałeś się kiedyś nad obrazem lub podobieństwem Boga? Z Biblii dowiadujemy się, że Bóg jest miłością, prawdą, wiernym, miłosiernym, sprawiedliwym, pokojowym, świętym, sprawiedliwym i zdolnym do decydowania lub dokonywania wyborów.

Czy łatwiej jest uwierzyć, że tak złożony wszechświat powstał zgodnie z planem, czy też uwierzyć, że wszystko wydarzyło się przez przypadek, bez planu i projektu?

Rozdział 2.

Czy Biblia jest przesłaniem Boga skierowanym do człowieka?

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. On był z Bogiem na początku.”

Żydzi odnosili się do Prawa, Proroków i Psalmów jako do Pisma Świętego.

„I stanie się, gdy zasiądziesz na tronie swego królestwa, i napisze mu odpis tego prawa w księdze z tej, która jest przed kapłanami, Lewitami, i będzie u niego, a on będzie w nim czytać po wszystkie dni swego życia; aby nauczył się bać Jehowy, swego Boga, przestrzegać wszystkich słów tego prawa i tych ustaw, aby je wykonywać”.

„I rzekł do nich: Oto moje słowa, które wam powiedziałem, gdy jeszcze byłem z wami, że musi się spełnić wszystko, co jest napisane w Prawie Mojżesza, u proroków i w psalmach, dotyczące mnie.”

„Przede wszystkim musisz zrozumieć, że żadne proroctwo Pisma Świętego nie powstało w wyniku interpretacji proroka. Albowiem proroctwo nigdy nie miało swego źródła w woli człowieka, lecz ludzie mówili od Boga, niesieni przez Ducha Świętego.”

Paweł oświadczył: „Całe Pismo jest natchnione przez Boga [natchnione (ASV)] i jest pożyteczne do nauczania, karcenia, poprawiania i wychowywania w prawości, aby człowiek Boży był całkowicie wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła”.

„Udał się [Jezus] do Nazaretu, gdzie się wychował, i w dzień szabatu wszedł według swego zwyczaju do synagogi. I wstał, żeby przeczytać. Wręczono mu zwój proroka Izajasza. Rozwinąwszy go, znalazł miejsce, gdzie było napisane: 'Duch Pański nade mną, bo mnie namaścił, abym ubogim głosił dobrą nowinę. Posłał mnie, abym głosił więźniom wolność, a niewidomym odzyskanie wzroku, abym uciśnionych wypuścił na wolność i abym ogłosił rok łaski od Pana. Następnie zwinął zwój, oddał go służce i usiadł. Oczy wszystkich w synagodze były w niego utkwione, a on zaczął do nich mówić: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście»”.

Z powyższych wersetów powinno jasno wynikać, że Bóg przemawia do człowieka poprzez swoje natchnione Słowo, Biblię.

Rozdział 3.

Kto kontroluje działania człowieka?

Czy Bóg chroni człowieka przed grzechem? A może szatan zmusza człowieka do grzechu?

Odpowiedź na te pytania można znaleźć w omówieniu Adama i Ewy w trzecim rozdziale Księgi Rodzaju.

Bóg umieścił człowieka, Adama i Ewę, w Edenie (raju). Następnie zmusił go do pracy, instruując go, aby się nim zajmował (opiekował się, ubierał) i dbał o niego. Pomyśl tylko, że w tym momencie życia człowieka znajdował się on w doskonałym miejscu i w doskonałej relacji z Bogiem, swoim stwórcą. Pamiętajcie, że człowiek został stworzony na obraz Boga, a nie na Jego podobieństwo, a nie na Jego dokładną naturę. Opieka nad ogrodem Eden nie była jedyną rzeczą, jakiej Bóg wymagał od Adama. Bóg nakazał Adamowi i Ewie, aby nie jedli z drzewa poznania dobra i zła. „Możesz jeść z dowolnego drzewa w ogrodzie. Ale z drzewa poznania dobra i zła nigdy nie wolno wam jeść, bo gdy z niego zjecie, na pewno umrzecie”.

„Bóg pobłogosławił tych ludzi, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni, rozmnażajcie się, wypełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną! Bądź panem ryb w oceanie, latających ptaków i wszystkiego, co pełza po ziemi!”

Gdyby Bóg stworzył człowieka bez zdolności podejmowania decyzji, nie dałby mu wskazówek nakazujących mu dokonywanie wyborów, a nie spożywanie owocu z drzewa, „Bądźcie płodni, rozmnażajcie się, wypełniajcie ziemię i poddawajcie się sobie” lub pielęgnować Ogród Edenu.

Być może Adam i Ewa wiele razy patrzyli na owoc z drzewa poznania dobra i zła. Patrzenie na drzewo nie było grzechem. Ale spojrzeli na drzewo inaczej, gdy zapytał szatan, zwodzieciel, w postaci węża, „Czy Bóg naprawdę powiedział: „Nie wolno wam jeść owoców z żadnego drzewa w ogrodzie”? ...„Bóg wie, że gdy zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie podobni do Boga, znający dobro i zło”. Tym razem, gdy patrzyli, było to spowodowane pragnieniem stania się mądrym jak Bóg. Zauważ, że Bóg ich nie kusił ani nie przeszkodził im w pragnieniu bycia mądrymi. Tak naprawdę wszystko zależało od nich. Mieli wybór. Mogli powiedzieć: „Nie będę jeść”. Postanowili jednak zaspokoić swoje pragnienie bycia tak mądrymi jak Bóg i ulegli temu pragnieniu.

W Księdze Rodzaju 3 werset od 8 do 10 zauważysz, że po ich grzechu buntu Bóg rozmawiał z Adamem. Wątpliwe jest, czy był to pierwszy raz, kiedy Bóg do nich przemówił.

Mimo to Adam i Ewa spojrzeli i zostali zwabieni na owoc z drzewa poznania dobra i zła, chcieli stać się mądrzy, jak Bóg [kuszył] i zrozumieli, co Bóg nakazał. Ich decyzja o poddaniu się swoim [poczętym] pragnieniom, zamiast być posłusznymi Bogu, wyraźnie pokazuje, że posiadali zdolność do podejmowania decyzji. Czy Szatan zmusił ich do jedzenia z drzewa poznania dobra i zła? NIE! Czy Bóg przeszkodził im w podjęciu decyzji o ustąpieniu? NIE! To był ich wybór, czy będą posłusznymi Bogu, czy nie.

Stulecia później Jakub oświadczył: „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Jestem kuszony przez Boga», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła, a on sam nikogo nie kusi. Ale każdy ulega pokusie, gdy daje się zwabić i zwabić jego własne pragnienia. Potem, gdy pożądlivość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć”. James miał rację.

Ulegli pragnieniu bycia mądrymi jak Bóg. Zbuntowali się przeciwko Bogu, nie przestrzegając Jego przykazań! Zgrzeszyli! To zerwało tę doskonałą więź z wiecznym, kochającym i miłosiernym Bogiem. Konsekwencja była surowa, ale sprawiedliwa. Ich poczucie winy było ciężkie i nie mogli nic zrobić, aby zapracować na powrót do tego związku. Bóg dał wskazówkę dotyczącą czegoś, co zaplanował w przyszłości, czegoś, co pozwoli człowiekowi powrócić do tej relacji. „I wprowadzę nieprzyjaźń [wrogość] między tobą a niewiastą i między twoim potomstwem [nasienie] i jej; on zmiażdży ci głowę, a ty uderzysz go w piętę”.

W dalszej części tej lekcji omówimy Boży plan odkupienia człowieka, aby mógł powrócić do poprzedniego, doskonałego związku.

Rozdział 4.

Bóg gniewa się na niegodziwość człowieka.

Minęły lata, odkąd Adam i Ewa postanowili okazać nieposłuszeństwo, a więź człowieka z Bogiem uległa pogorszeniu. Właściwie to stało się nie do zniesienia. „Pan widział, że wielka jest niegodziwość człowieka na ziemi i że wszelkie wyobrażenia myśli jego serca są ustawicznie złe. I żałował Pan, że stworzył człowieka na ziemi, i zasmuciło go to do głębi serca. Dlatego Pan powiedział: Wymażę, zniszczę człowieka, którego stworzyłem, z powierzchni ziemi, ludzi i zwierzęta, i zwierzęta pełzające, i ptaki powietrzne, bo żałuję, że ich stworzyłem.

Ale była nadzieja dla ludzkości, ponieważ „Noe znalazł łaskę w oczach Pana” (Rdz 6,8). „Dzięki wierze Noe, ostrzeżony przez Boga o wydarzeniach jeszcze niewidzianych, ustrzegł się i zbudował arkę [łódź, statek], aby ocalić swój dom; przez to potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości, która przychodzi z wiary”. Noe zrobił to, czego pragnął Bóg, a nie to, czego chciał, mimo że wszyscy wokół niego nadal żyli niegodziwie. Jestem pewien, że zauważyłeś, że Bóg ukarał zbuntowanych i niegodziwych, ale zlitował się i zbawił sprawiedliwych.

Jak dotąd widzieliśmy, że Bóg zaplanował, aby w pewnym momencie nasienie ludzkie zmiażdżyło głowę wielkiego zwodziciela (oskarżyciela, Szatana). Obiecał także, choć niekoniecznie w tym samym czasie, ukaranie niegodziwych oraz okazanie łaski i miłosierdzia sprawiedliwym.

Rozdział 5.

Boża obietnica błogosławienia wszystkich narodów.

Około 350 lat po Noem i powodzi, która zniszczyła wszystkich żyjących z wyjątkiem Noego i jego rodziny, narodził się Abraham, a siedemdziesiąt pięć lat później Bóg powołał Abrahama. „Pan powiedział do Abrahama: «Opuść swoją ziemię, swoich krewnych i dom swego ojca. Idź do krainy, którą ci pokażę. Uczynię z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił. Rozstawię twoje imię i będziesz błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy cię błogosławią, a kto cię przeklina, będę przeklinał. Dzięki Tobie każda rodzina na ziemi będzie błogosławiona. I Abram odszedł, jak mu powiedział Pan” „Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość”.

Kiedy wymieniał wszystkie rodziny ziemi, oczywiście nie miał na myśli tylko narodu izraelskiego, który miał dopiero nadejść, gdyż obejmował wszystkie rodziny ziemi. „Pismo przewidywało, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę, i z wyprzedzeniem oznajmiło Abrahamowi ewangelię: «Dzięki tobie będą błogosławione wszystkie narody». Obietnice zostały powiedziane Abrahamowi i jego potomstwu. Pismo Święte nie mówi „i do nasion”, co ma na myśli wielu ludzi, ale „i do waszego potomstwa”, co oznacza jedną osobę, którą jest Chrystus”.

Minęły setki lat, a potomkowie Abrahama, których liczbę szacuje się na ponad 2 miliony, byli niewolnikami w Egipcie. „Mężczyzna z rodu Lewiego wziął za żonę kobietę również pochodzącą od Lewiego. A gdy poczęła i urodziła syna, widząc, jakie to piękne dziecko, ukrywała go przez trzy miesiące.” Potem córka faraona zeszła do Nilu, aby się wykąpać, a jej słudzy spacerowali brzegiem rzeki. Zobaczyła kosz wśród trzciny i wysłała po niego swoją niewolnicę. Otworzyła je i zobaczyła dziecko. Płakał, a ona współczuła mu. „To jedno z hebrajskich dzieci” – powiedziała. Wtedy jego siostra zapytała córkę faraona: Czy mam pójść i poprosić jedną z Hebrajczyków, aby wykarmiła dla ciebie dziecko? „Tak, idź” – odpowiedziała. A dziewczyna poszła i zabrała matkę dziecka. Rzekła do niej córka faraona: Weź to dziecko i wykarm je dla mnie, a ja ci zapłacę. Kobieta wzięła więc dziecko i karmiła je. Gdy dziecko podrosło, zabrała je do córki faraona i został jej synem. Dała mu imię Mojżesz, powiedzenie „Wyciągnąłem go z wody”.

„Przez wiarę Mojżesz, gdy osiągnął pełnoletność, odmówił bycia nazywanym synem córki faraona, wolał raczej cierpieć uciski z ludem Bożym, niż cieszyć się przemijającymi przyjemnościami grzechu”.

„Lecz Mojżesz uciekł przed obliczem faraona i zamieszkał w ziemi Madianitów, i usiadł przy studni”. Po szkoleniu w luksusach egipskiej rodziny królewskiej Mojżesz miał 40 lat, kiedy uciekł przed faraonem i Egiptem. Przez następne czterdzieści lat swojego 120-letniego życia był skromnym pasterzem, co było zawodem pogardzanym przez Egipcjan, ale szanowanym przez Boga.

„Teraz Mojżesz paśł trzodę Jetry, swego teścia, kapłana Madianitów; i poprowadził trzodę na zachód od pustyni, i opamiętał się Horeb, góra Boża. Anioł Pański ukazał mu się w ogniu płonącym ze środka krzaka; i spojrzął, a oto krzak płonął ogniem, a jednak krzak nie spłonął. Zatem, powiedział Mojżesz, muszę teraz odwrócić się i zobaczyć ten cudowny widok, dlaczego krzak nie jest spalony. Gdy Pan zobaczył, że się odwrócił, aby patrzeć, Bóg zawołał na niego ze środka krzaka i rzekł: Mojżeszu, Mojżeszu! I powiedział: „Oto jestem”. Następnie powiedział: „Nie zbliżajcie się tutaj; zdejmij sandały z nóg, bo miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą. Powiedział też: «Ja jestem Bogiem twojego ojca, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba». Wtedy Mojżesz zakrył twarz, bo bał się spojrzeć na Boga.”

„Wtedy rzekł Pan: «Widziałem ucisk mojego ludu, który jest w Egipcie, i słyszałem ich wołanie z powodu ich nadzorców; Znam ich cierpienia i zstąpiłem, aby ich wybawić z rąk Egipcjan... Chodź, pošlę cię do faraona, abyś wyprowadził mój lud, synów Izraela, z Egiptu.”

„Kiedy faraon wypuścił lud, Bóg nie poprowadził ich drogą przez krainę filistyńską, choć była ona krótsza. Bóg bowiem powiedział: „Jeśli staną w obliczu wojny, mogą zmienić zdanie i wrócić do Egiptu”. I tak Bóg prowadził lud pustynną drogą w stronę Morza Czerwonego”. Ale faraon, chcąc zatrzymać Izraelitów w niewoli, zmienił zdanie i ruszył za nimi ze swoją potężną armią. „Mojżesz odpowiedział ludowi: Nie bójcie się. Stójcie niewzruszenie, a zobaczycie wybawienie, które Pan wam dzisiaj przyniesie. Egipcjan, których dziś widzisz, nie zobaczysz już nigdy więcej. Pan będzie walczył za ciebie; wystarczy, że będziesz cicho. Ale Pan powiedział: «Egipcjanie poznają, że Ja jestem Pan, gdy zyskam chwałę przez faraona, jego rydwany i jego jeźdźców». [...] Woda cofnęła się i zakryła rydwany i jeźdźców całą armią faraona, która podążała za Izraelitami do morza. Żaden z nich nie przeżył.”

Kontynuując podróż do ziemi obiecanej przez Boga Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, dotarli do góry Synaj. Kiedy opuścili Egipt, byli niewolnikami żyjącymi pod egipskim prawem i przywództwem, ale teraz musieli stać się narodem. Tutaj Bóg za pośrednictwem Mojżesza dał im wiele przykazań (w tym te powszechnie zwane Dziesięcioma Przykazaniami), zasady i przepisy, które miały nimi rządzić, gdy zajmowali swoje miejsce wśród innych narodów. Prawa te stworzyły świadomość grzechu. Zatem „prawo było naszym wychowawcą, opiekunem i opiekunem, które miało nas przyprowadzić do Chrystusa, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni z wiary”.

Czy ten prawodawca, Mojżesz [nasienie Abrahama], jest osobą, która będzie błogosławić wszystkie narody ziemi? NIE. Mojżesz nie był Mesjaszem.

Rozdział 6.

Prawo i Przymierze.

Mojżesz umarł, nigdy nie wchodząc do ziemi obiecanej Abrahamowi, gdyż przypisał sobie zasługę tego, czego Bóg dokonał, gdy uderzył w skałę w poszukiwaniu wody. Bóg przez Mojżesza nie pobłogosławił wszystkich narodów, tylko naród Izraela. Jozue stał się dla nich Bożym przywódcą. Można przeczytać wszystko o próbach i udrękach dzieci Izraela, potomków Abrahama od syna obietnicy, Izaaka. Toczyła się dla nich ciągła walka o to, by żyć wiernie Bogu. Ciągłe pozwalali, aby pragnienia sprowadziły ich na manowce. Ale Bóg zawsze ich witał z powrotem, gdy uświadamiali sobie swoją niegodziwość, okazywali skruchę i wracali do przestrzegania Jego przykazań. Prawo dane przez Boga za pośrednictwem Mojżesza nie oferowało żadnego przebaczenia; wskazywało jedynie na odkupiciela, Mesjasza (gr. Christos), który miał przyjść i zbawić człowieka od jego grzechów.

„Pan, twój Bóg, wzbudzi ci proroka spośród twoich krewnych, takiego jak ja. Musisz go posłuchać. „Wzbudzę spośród ich krewnych proroka takiego jak ty i włożę moje słowa w jego usta, aby wyjaśnił wszystko, co im przykazałem. Jeśli jednak ktoś nie usłucha tych słów, które prorok wypowiada w moim imieniu, pociągnę go do odpowiedzialności”.

Czy jesteś jak Dzieci Izraela, nieustannie bombardowane pokusami, czasami ulegające i potrzebujące przebaczenia?

Rozdział 7.

Nowe Przymierze.

„Oto nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy zawrę nowe przymierze z domem Izraela i z domem Judy, nie według przymierza, które w tym dniu zawarłem z ich ojcami. Ująłem ich za rękę, aby wyprowadzić ich z ziemi egipskiej.”

„Przystąpiliście do Boga, sędziego wszystkich ludzi, do duchów sprawiedliwych, którzy stali się doskonałymi, do Jezusa, pośrednika nowego przymierza”.

„Dlatego on (Chrystus) jest pośrednikiem nowego przymierza, aby powołani otrzymali obiecanie dziedzictwo wieczne.

Jak ktoś jest powołany i co należy zrobić, aby otrzymać obietnicę życia wiecznego?

„Niemożliwe jest, aby krew byków i kozłów usuwała grzechy. Dlatego też, kiedy Chrystus przyszedł na świat, powiedział: „Nie chciałeś ofiar i darów, ale przygotowałeś dla mnie ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie sprawiały ci przyjemności. Wtedy powiedziałem: „Oto idę pełnić wolę Twoją, Boże”, jak napisano o mnie w zwoju księgi. Kiedy powiedziałem powyżej: „Nie chciałeś ani nie miałeś upodobania w ofiarach i darach, całopaleniach i ofiarach za grzech” (składa się je zgodnie z prawem), po czym dodał: „Oto przyszedłem, aby spełnić twoją wolę”. Znosi pierwsze, aby ustanowić drugie. I przez tę wolę zostaliśmy uświęceni [uświęceni – NIV] przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

„W sprawie tego zbawienia prorocy, którzy mówili o łasce, która miała na was przyjść, dociekali pilnie i z największą starannością, starając się ustalić czas i okoliczności, na które wskazywał w nich Duch Chrystusowy, przepowiadając cierpienia Chrystusa i chwałę, która po nich nastąpi. Zostało im objawione, że nie służyli sobie, lecz wam, gdy mówili o tym, co wam teraz powiedzieli ci, którzy głosili wam ewangelię przez Ducha Świętego zesłanego z nieba. Nawet aniołowie pragną przyjrzeć się tym rzeczom”.

„Widzicie, we właściwym czasie, kiedy byliśmy jeszcze bezsilni, Chrystus umarł za bezbożnych. Bardzo rzadko ktoś umrze za sprawiedliwego człowieka, chociaż za dobrego człowieka ktoś może odważyć się umrzeć. Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

„I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i dał im, mówiąc: To jest ciało moje za was wydane; czyńcie to na moją pamiątkę. Podobnie po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana»”.

Dlatego wylanie krwi Chrystusa, oddanie Jego życia i ciała jako odkupieńcza ofiara przez ukrzyżowanie i Jego zmartwychwstanie z grobu ustanowiły Nowe Przymierze. Ta krwawa ofiara wcielonego Boga, ofiara za grzech, zapewnia to, czego nie była w stanie dokonać ofiara za grzech z krwi byków i kozłów przymierza złożonego przez Boga za pośrednictwem Mojżesza. Chrystus nie pozostał martwy, to znaczy Jego fizyczne ciało nie uległo rozkładowi i obróceniu się w proch. Psalm 16 werset 10, gdy Bóg wskrzesił Go z grobu, przewyciężając w ten sposób jedyną władzę, jaką Szatan miał nad człowiekiem. Dlatego Chrystus, nasienie Adama, zmiażdżył głowę szatana, gdy został przywrócony do życia, zmartwychwstał, odnosząc w ten sposób zwycięstwo nad śmiercią. „I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą i między twoim potomstwem [nasienie] i jej; on zmiażdży ci głowę, a ty uderzysz go w piętę”.

Czy zadość czyniąca ofiara Chrystusa zapewnia przebaczenie wszystkim, czy tylko tym, którzy zdecydują się przyjąć Go i Jego darmowy dar zbawienia?

Bóg obiecał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, że ich potomkowie otrzymają ziemię opływającą w mleko i miód, ziemską Ziemię Obiecaną. Obietnica ta spełniła się po opuszczeniu przez nich niewoli egipskiej i przyjęciu przymierza Bożego za pośrednictwem Mojżesza obejmującego ofiary z krwi owiec oraz „byków i kozłów”. Jednak tylko ci, którzy zaufali Bogu poprzez posłuszeństwo i pozostali wierni, mogli wejść do Ziemi Obiecanej.

Przez setki lat wznosili się na wyżyny, pozostając wierni Bogu, przestrzegając Jego przykazań, i popadali w wielką głębość, gdy zbuntowali się przeciwko Bogu, podążając drogami otaczającego ich świata. Jednakże Bóg zawsze był wierny i przyjmował ich z powrotem, gdy wyznawali swoje grzechy, żałowali za swoją niegodziwość i prosili o Boże miłosierdzie i przebaczenie.

Boża obietnica dana Abrahamowi, że jego „nasienie” będzie błogosławić wszystkie narody, pojawiła się wraz z narodzinami Jezusa w Duchu Świętym przez Maryję. Spełnienie wszystkich prorocत्व, Jego życie, cuda i zeznania naocznych świadków, a także niektórych świadków świeckich, niechrześcijańskich lub rzymskich, nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że twierdzi, że jest „Synem Bożym i Synem Człowieczym”.

„Ponieważ prawo, Stare Przymierze, ma jedynie cień przyszłych dóbr zamiast prawdziwej formy tej rzeczywistości, nie może nigdy przez te same ofiary, które są nieustannie składane co roku, uczynić doskonałymi tych, którzy się zbliżają. W przeciwnym razie czy nie zaprzestaliby ich ofiarowania, skoro czciciele, raz oczyszczeni, nie mieliby już żadnej świadomości grzechu? Ale w tych ofiarach co roku przypomina się o grzechu. Nie jest bowiem możliwe, aby krew byków i kozłów gładziła grzechy.

„Dlatego też, gdy Chrystus przyszedł na świat, powiedział: Ofiar i darów nie chciałeś, ale przygotowałeś dla mnie ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie sprawiały wam przyjemności. Wtedy powiedziałem: «Oto idę pełnić wolę Twoją, Boże, jak napisano o mnie w zwoju księgi».

„Kiedy powiedział powyżej: «Nie chcieliście ofiar i darów, całopaleń i ofiar za grzech» (składa się je zgodnie z Prawem), ani nie sprawiały wam one upodobania, po czym dodał: «Oto przychodzę, aby spełnić twoją wolę. Znosi pierwsze, aby ustanowić drugie. I dzięki tej woli zostaliśmy uświęceni przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

„I każdy kapłan codziennie służy mu, składając wielokrotnie te same ofiary, które nigdy nie mogą zgładzić grzechów. Kiedy jednak Chrystus złożył na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga i od tej chwili czekał, aż jego wrogowie staną się podnóżkiem jego stóp. Albowiem jedną ofiarą udoskonalił na zawsze tych, którzy dostępują uświęcenia. A Duch Święty świadczy o nas także; bo powiedział: «Oto przymierze, które zawrę z nimi po owych dniach - wyrocznia Pana: Włożę moje prawa w ich serca i wypiszę je na ich umysłach».

„Potem dodaje: „Nie będę już mieć im za złe ich grzechów i nieposłuszeństwa.” Kiedy grzechy zostaną odpuszczone, nie ma już potrzeby składania ofiar za grzechy. Bracia i siostry, dzięki krwi Jezusa możemy teraz śmiało wejść do miejsca świętego”. Nowe Przymierze przyszło wraz z krwawą ofiarą Jezusa z Nazaretu, człowieka bez zmas i skaz grzechu, „Baranka Bożego, który gładzi grzech świata!” Chrześcijanie pamiętają odkupieńczą ofiarę Chrystusa, uczestnicząc w tym, co powszechnie nazywa się Wieczerzą Pańską.

Rozdział 8.

Bezpłatny dar zbawienia.

Jak pokazano w stworzeniu Adama i Ewy, człowiek otrzymał możliwość wyboru i podejmowania decyzji. Potwierdzają to również Dzieci Izraela, ci, których Bóg wybrał, aby sprowadzić Chrystusa na świat, nieustannie wybierali, aby zadowolić siebie, buntując się w ten sposób przeciwko Bogu i ponosząc konsekwencje. Paweł mówi nam: „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”. Adam i Ewa nauczyli się tej lekcji na własnej skórze.

Ci, którzy zdecydują się stać częścią Nowego Przymierza Jezusa, ci w Chrystusie, otrzymają zbawienie, przebaczenie grzechów przez oczyszczającą krew Chrystusa i życie wieczne w duchowej Ziemi Obiecanej.

„Nikt inny nie może nas uratować. Rzeczywiście, możemy zostać zbawieni jedynie mocą Tego, którego imieniem Jezus, a nie żadnej innej osoby”.

„Nie wstydę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, potem także Greka. W nim bowiem objawia się sprawiedliwość Boża”.

Zatem wszyscy zgrzeszyliśmy. Chrystus jest naszą ofiarą za grzech. Ewangelia, CHRYSTUS Zmartwychwstały, jest mocą zbawienia, przebaczeniem grzechów.

Kim więc jest ten Chrystus, Jezus z Nazaretu?

- „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo”.
- „Był na świecie i świat przez Nie powstał, a świat Go nie poznał”.
- „Słowo stało się człowiekiem i zamieszkało wśród nas. Widzieliśmy jego chwałę. Była to chwała, którą Ojciec dzieli ze swoim Jednorodzonym Synem, chwała pełna dobroci i prawda.”
- „Chociaż miał postać Bożą i był równy Bogu, nie skorzystał z tej równości. Zamiast tego ogołocił się, przyjmując postać sługi, upodabniając się do innych ludzi i przybierając ludzki wygląd. Uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.
- „Następnego dnia Jan ujrzał Jezusa zbliżającego się do niego i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata! To jest Ten, o którym powiedziałem: «Po mnie przyjdzie Mąż, który jest wyższy ode mnie, bo był przede mną.»”
- „Gdy Jezus przyjął chrzest, natychmiast wyszedł z wody; i oto otworzyły się dla Niego i On niebiosa ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego”.
- „Kiedy Jezus przybył w okolice Cezarei Filipowej, zapytał swoich uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» Odpowiedzieli: Niektórzy mówią, że jesteś Janem Chrzcicielem, inni za Eliasza, a jeszcze inni za Jeremiasza lub za jednego z proroków. Zapytał ich: «A wy za kogo mnie uważacie?» Szymon Piotr odpowiedział: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego!» Jezus odpowiedział: «Szymonie, synu Jonasza, jesteś błogosławiony! Żaden człowiek wam tego nie objawił, lecz objawił wam to mój Ojciec w niebie.”
- "Dlaczego jest jeden Bóg i jeden Pośrednik między Bogiem a ludźmi, the Człowiek, Chrystus Jezus, który wydał siebie samego na okup za wszystkich."
- Bo w Nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa."

Dlaczego człowiek potrzebuje pośrednika?

- „Wasze winy oddzieliły was od waszego Boga; A twoje grzechy zostały ukryte Jego oblicze od ciebie, aby nie usłyszał”.
- „Ujmuję to w kategoriach ludzkich, ponieważ jesteście słabi ze swej natury. Jak zwykliście oddawać części waszego ciała w niewolę nieczystości i coraz większej niegodziwości, bo w przeciwnym razie zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.
- „Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują darmo usprawiedliwienia przez Jego łaskę przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa. Bóg przedstawił go jako ofiarę pojednania przez wiarę w jego krew”.
- „Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Niech cię nie zwiedzie. Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani homoseksualiści, ani sodomicy, zbrodniarze, ani złodzieje, ani chciwi [chciwi (NIV)], ani pijacy, ani oszczercy, ani zdierycy i oszuści nie odziedziczą królestwa Bożego”.
- „Moje drogie dzieci, piszę wam to, abyście nie grzeszyli. Jeśli jednak ktoś zgrzeszy, mamy Tego, który przemawia do Ojca w naszej obronie, Jezusa Chrystusa, Sprawiedliwego. On jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy”.
- „Ewangelia Chrystusowa, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem i dla Greka”.
- „Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który wydał samego siebie na okup za wszystkich.

Czym jest Ewangelia Chrystusa?

- „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo”.
- „Niech będzie wiadome wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych, dzięki Niemu ten człowiek stoi tu przed wami zdrowy. To jest „kamień odrzucony przez was, budowniczych, który stał się kamieniem węgielnym”. **I nie ma w żadnym innym zbawienia** [to jest Chrystus (rd)], bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”.
- „W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie grzechów według bogactwa Jego łaski”.
- „[Wszyscy] dostępują darmowego usprawiedliwienia przez jego łaskę przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa. Bóg przedstawił go jako ofiarę pojednania przez wiarę w jego krew”.
- „Co więcej, bracia, głoszę wam ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście i w której stoicie, przez którą także zbawieni jesteście, jeśli będziecie się trzymać tego słowa, które wam zwiastowałem, chyba że uwierzycie w próżny. Bo przekazałem wam przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem.”
- „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare odeszło, nadeszło nowe! Wszystko to pochodzi od Boga, który pojednał nas ze sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania: że Bóg pojednał świat ze sobą w Chrystusie, nie poczytując im grzechów ludzkich. I przekazał nam orędzie pojednania”.

Jak można ponownie nawiązać więź z Bogiem?

- „Piotr rzekł do Jezusa... Gdy on jeszcze mówił, otoczył ich obłok jasny, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn, którego kocham; z nim, jestem bardzo zadowolony. Słuchaj go.
- „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli?”

- „Filip więc pobiegł do niego i usłyszał, jak czyta proroka Izajasza, i zapytał: «Czy rozumiesz, co czytasz?» A on odpowiedział: «Jak mogę to zrobić, jeśli mnie ktoś nie prowadzi?» I poprosił Filipa, aby wszedł i usiadł przy nim”.
- „Bez wiary [wiary w działanie]to jestnie da się zadowolićJego,bo kto przychodzi do Boga, musi wierzyć, że On jest, iToOn nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”
- „Umrzecie w swoich grzechach; bo jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, umrzecie w swoich grzechach”.
- „Ale jeśli nie zwrócicie się do Boga i nie zmienicie sposobu myślenia i działania, nie pokutujecie, wtedy wy także wszyscy umrzecie. A co z tymi osiemnastoma osobami, które zginęły, gdy runęła na nich wieża w Siloe? Czy sądzisz, że byli bardziej grzeszni niż inni ludzie mieszkający w Jerozolimie? NIE! Zapewniam, że tak nie było. Ale jeśli nie zwrócicie się do Boga i nie zmienicie sposobu myślenia i działania, wtedy wy też wszyscy umrzecie”.
- „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w twoim sercu (to jest słowo wiary, które głosimy): że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu [kiedy przez posłuszeństwo pokłada ufność w Bogu] i ustami wyznaje się ku zbawieniu”.
- „Nawet gdy byliśmy umarli w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni)”
- „Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Gdy zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć, razem z Nim złożono nas do grobu (umarliśmy dla grzechu i zostaliśmy pogrzebani, zanurzeni)”.
- „Jak Chrystus został wskrzeszony ze śmierci do życia dzięki chwalebnej mocy Ojca, tak i my powinniśmy żyć nowym rodzajem życia. Jeśli zjednoczyliśmy się z nim w śmierci takiej jak jego, z pewnością zjednoczymy się z nim także, gdy powrócimy do życia, tak jak on. Wiemy, że osoba, którą byliśmy, została wraz z Nim ukrzyżowana, aby położyć kres grzechowi w naszych ciałach. Dzięki temu nie jesteśmy już niewolnikami grzechu. Osoba, która umarła, została uwolniona od grzechu.”

Życie nowym rodzajem życia w Chrystusie

Poniższe nauki Chrystusa zapisane w rozdziałach 5-7 Ewangelii Mateusza ujawniają wiele na temat życia w Chrystusie (nie podjęto próby spisania wszystkiego, co zostało zapisane).

Kontrast między Tradycją a Nowym Przymierzem.

- **Tradycje**Okaż przed człowiekiem swą sprawiedliwość w porównaniu z Nowym Przymierzem. Oddawaj cześć Bogu w swoim Sercu.
- **Tradycje**Zwróć uwagę na dawanie w porównaniu z Nowym Przymierzem. Dawaj w tajemnicy, oddając cześć Bogu.
- **Tradycje**Módlcie się, aby zaimponować innym w porównaniu do Nowego Przymierza. Modlitwa polega na tym, aby być do Boga.
- **Tradycje**Zwróć uwagę na swoją sprawiedliwość w porównaniu z Nowym Przymierzem. Bóg jest Święty, a nie człowiek.

Kontrasty pomiędzy Starym i Nowym Przymierzem.

- **Stare przymierze**Nie mordujcie w porównaniu z Nowym Przymierzem. Nie pielęgnujcie gniewu, obelg, szyderstw i nienawiści.
- **Stare Przymierze Dawaj lub dziesięcinę**w porównaniu do Nowego Przymierza. Przed dawaniem pojednajcie różnice z braćmi.
- **Stare przymierze**Nie cudzołóż w porównaniu z Nowym Przymierzem. Nie patrz na kogoś, kto pragnie

przyjemności seksualnej.

- **Stare przymierze** Rozlicz się ze sprawcą w porównaniu z Nowym Przymierzem – Pozwól Bogu się pomścić.
- **Stare przymierze** Nienawidź swojego wroga w porównaniu z Nowym Przymierzem – Czyń dobrze wszystkim, nawet swoim wrogom.

Życie duchowe Nowego Przymierza składa się z:

- Wiedz, że potrzebujesz Boga.
- Zachowaj łagodnego ducha.
- Staraj się, aby sprawiedliwość została zachowana.
- Pokaż litość.
- Utrzymuj myśli w czystości.
- Promować pokój.
- Akceptuj prześladowania za dobre postępowanie.
- Pozwól, aby Twoja relacja z Bogiem była oczywista.
- Ucz innych, aby przestrzegali wszystkich nauk Boga.
- Uważaj, aby powstrzymać się od nauczania tradycji jako słowa Bożego.
- Polegaj na Bogu, a nie na zgromadzonym bogactwie, które przemija.
- Uważaj, co myślisz oczami.
- Nie można polegać na Bogu i swoim majątku.
- Życie to coś więcej niż rzeczy.
- Na pierwszym miejscu stawiaj prawość i sprawiedliwość – Bóg zadba o resztę.
- Nie krytykuj innych – ty także jesteś splamiony grzechem.
- Ci, którzy pilnie szukają sprawiedliwości, ją znajdują.
- Bóg daje tym, którzy proszą.
- Poznaj Boga, a rozpoznasz obłudnika i jego dzieła.
- Bóg rozpoznaje tych, którzy pełnią Jego wolę, a nie tych, którzy twierdzą, że ją wykonują.
-

Podsumowanie Jak wejść w Chrystusa.

Słyszeć.

- Studiuj pilnie i czytaj to, co głosił Chrystus i jego apostołowie, gdyż są to Słowa życia.

Zrozumieć.

- Wszyscy ludzie są grzeszni, ponieważ sprzeciwili się sprawiedliwym przykazaniom Boga.
- Zgrzeszyłem i nie żyję według przykazań Bożych.
- Moje grzechy doprowadzą do mojej wiecznej śmierci.
- Muszę otrzymać przebaczenie, abym miał życie wieczne z Bogiem.
- Chrystus, ofiara za grzechy, która odkupia, jest dla mnie jedyną drogą do uzyskania przebaczenia wszystkich moich grzechów.

Uwierzyć, że Chrystus jest Bogiem, który chce przebaczać.

- Jezus Wjako i jest Bogiem, który przyszedł na ziemię w ciele jako Jezus z Nazaretu i żył wśród ludzi.
- Jezus dobrowolnie oddał swoje życie fizyczne, będąc ukrzyżowanym – była to doskonała ofiara, aby przebaczyć

człowiekowi jego grzechy.

- Został pogrzebany, trzeciego dnia zmartwychwstał i ukazał się setkom swoich uczniów.
- Wstąpił z powrotem do nieba wraz z Ojcem.

Żałować.

- Zmień moje życie z grzechu i nieposłuszeństwa na zaufanie i posłuszeństwo.

Wyznać.

- Wyznawaj przed innymi, że Jezus jest Synem Bożym.

Umierać.

- Uśmierć moje stare, grzeszne, światowe życie.

Być Zakopanym.

- Ponieważ twoje ziemskie życie umarło, pochowaj je w grobie Chrystusa w grobie chrztu przez zanurzenie w wodzie.

Odbierać.

- Po twojej śmierci dla grzechu i pogrzebaniu w śmierci Chrystusa, Bóg wskrzesza cię do nowej duchowej istoty, daje ci Ducha Świętego i umieszcza cię w Ciele Chrystusa, czyli Kościele.

Na żywo.

- Kontynuujcie życie niezłomne i posłuszne Chrystusowi, krwawej ofierze przebaczącej grzech, i nadal będziecie oczyszczać wszystkich, którzy żyją w posłuszeństwie przez wiarę i ufność ze skruszonego serca. Jesteś W Chrystusie sługą, który ma pełnić wolę Bożą.

G. Czy jesteś całkowicie pewien, że spędziłbyś wieczność z Jezusem Chrystusem w niebie, gdybyś miał umrzeć dzisiaj/dziś wieczorem?

- „To piszę do was, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne”.
- „Dlatego Ja, Jezus, powiedziałem wam, że umrzecie z powodu swoich grzechów. Jeśli nie uwierzycie, że to Ja, umrzecie z powodu swoich grzechów”.

Dziś dzień decyzji!

Decyzja jest twoja! Co wybierzesz? Życie wieczne.

„Ci, którzy słuchają tego, co mówię i wierzą w Tego, który mnie posłał, będą mieli życie wieczne. Nie będą sądzeni, bo już przeszli ze śmierci do życia. „Mogę zagwarantować tę prawdę: nadchodzi czas (i już nadszedł), kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego, a ci, którzy na niego odpowiedzą, ożyją”. **Albo wieczna śmierć.**

„Uczyni to, gdy się objawi Pan Jezus, nadchodzący z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami w ogniu płonącym. Zemści się na tych, którzy nie uznają Boga i na tych, którzy nie chcą być posłuszni Dobrej Nowinie, Ewangelii o naszym Panu Jezusie. Zapłacą karę w postaci wytracenia na zawsze, oddzielenia od obecności Pana i Jego chwalebnej mocy”.